

V starodávnych archívnych zápisoch sa zachovalo množstvo dôkazov o gusliaroch, nadaných spevákoch, básnikoch a hudobníkoch. Spomína sa o nich aj v Nestorových letopisoch - **Povešť o dávnych časoch na Ruskej zemi** (1110—1118).

Známe postavy ruského folklóru, hrdinovia mnohých ľudových výrokov - gusliari vytvárali artely, družiny alebo bratstvá, historicky známe v Rusku od 11. storočia.

Obývali rozsiahle územia Krymu, Sibíri, Ukrajiny a Povolžia. Ale po príchode „byzantského jarma“ sa v Rusku začalo ich tvrdé prenasledovanie cirkvou a vládou.

Surovým spôsobom začala cirkev „vypalovať ohňom“ všetku slovanskú kultúru a ničiť hudobné nástroje a literatúru Slovanov. Etnograf, historik a folklorist Alexander Afanasev (1826 - 1871) vo svojom diele „Poetické pohľady na Slovanov a prírodu“ cituje záznam cestovateľa Oleária, ktorý osobne videl, ako z každého domu násilím odoberali ľudové hudobné nástroje a pod dozorom miestneho kňaza päť vozov naplnených nástrojmi spálili na námestí ako nástroje diabla.

Dlhé roky existovali metódy kresťanskej inkvizície ako sa vysporiadať s gusliarmi. Doteraz sa v mnohých oblastiach hudobná inštrumentálna tvorivosť v kostoloch štandardne považuje za „satanskú, démonickú“ a ľudové nástroje možno vidieť iba v maľbe Posledného súdu na stenách väčšiny kanonických chrámov.

Prečo bola duchovná tvorivosť slovanských národov považovaná za prejav satanizmu a prečo bola taká neprijateľná pre cirkevnú nomenklatúru? Faktom je, že gusliari sa vo svojom spôsobe života stavali proti rituálne náboženskému byzantskému spôsobu života, násilne naviazanému ruskému ľudu s príchodom byzantského kresťanstva, a vo svojich dielach boli vodcami opozičných nálad, ktorých sa cirkevná elita najviac bála.

Gusliari nielen hrali na svoje nástroje, ale zároveň „rozprávali“ diela ruskej duchovnej ľudovej poézie a odovzdávali staré legendy svojho slovanského národa z generácie na generáciu a znázorňovali archetyp dobrých ľudí - slovanských bogomilov (ľudí milých Bohu), ktorí boli považovaní za nositeľov hyperborskej spirituality.

Ako výborní speváci a bardi si zároveň získali povest' mágov a ľudových satirikov. Mnohí z nich boli veľmi starí a ľudia ich uctievali ako najláskavejší boží ľud, ctili si ich a považovali za česť, ak navštívili ich dom a mohli ich pohostiť a poskytnúť strechu nad hlavou. **Mnohí z týchto bardov gusliarov boli volchvovia - nositelia tajných znalostí predkov.**

Po tom, ako sa niektorí slovanskí gusliari pod vplyvom prenasledovania presunuli na západ, objavili sa v Európe katarskí gusliari, napríklad v Taliansku sa nazývali „scaramucci“ a vo Francúzsku „scaramushi“.

Ako dokazuje dekrét cirkvi z roku 1551 vydaný proti gusliarom a potulným muzikantom, ich početné bratstvá (gangy) dosahovali niekedy „až 60 - 70 ľudí“, čo svedčí o určitej organizovanosti. **Veľké prenasledovanie gusliarov a odoberanie hudobných nástrojov prebiehalo aj za vlády Petra I.**

Doteraz neboli gusliari rehabilitovaní pravoslávnu cirkvou a naďalej sa považujú za „nástroj diabla“. Okrem toho sa z hľadiska ortodoxného považuje celá ľudová hudobná a inštrumentálna kultúra za porušenie kresťanských štandardov správania.

~~~

Zdroj OZ Biosféra: www.biosferaklub.info/diabolske-gusle-ktore-budia-genetiku-naroda

Sdílet